TEISINGUMO TEISMO (pirmoji kolegija) SPRENDIMAS
2005 m. liepos 7 d. *

Byloje C-153/03

dėl *Cour de cassation* (Liuksemburgas) 2003 m. kovo 6 d. Sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2003 m. balandžio 3 d., pagal EB 234 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Caisse nationale des prestations familiales

prieš

Ursula Weide, po santuokos – Schwarz,

TEISINGUMO TEISMAS (pirmoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas P. Jann, teisėjai N. Colneric, J. N. Cunha Rodrigues (pranešėjas), M. Ilešič ir E. Levits,

* Proceso kalba: prancūzų.

generalinė advokatė J. Kokott,
posėdžio sekretorė M. Múgica Arzamendi, vyriausioji administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2004 m. birželio 24 d. posėdžiui,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

— *Caisse nationale des prestations familiales*, atstovaujamos advokatų D. Spielmann ir H. Dupong,

— Liuksemburgo vyriausybės, atstovaujamos P. Gramegna,

— Vokietijos vyriausybės, atstovaujamos W.-D. Plessing ir A. Tiemann,

— Austrijos vyriausybės, atstovaujamos H. Dossi,

— Europos Bendrijų Komisijos, atstovaujamos H. Michard ir D. Martin,

išklausęs 2004 m. liepos 15 d. posėdyje pateiktą generalinės advokatės išvadą,

priima šį

Sprendimą

1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą susijęs su 1971 m. birželio 14 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 1408/71 dėl socialinės apsaugos sistemų taikymo pagal darbo sutartį dirbantiems asmenims, savarankiškai dirbantiems asmenims ir jų šeimos nariams, judantiems Bendrijoje, iš dalies pakeisto ir atnaujinto 1996 m. gruodžio 2 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 118/97 (OL L 28, 1997, p. 1, toliau – Reglamentas Nr. 1408/71), 76 straipsnio išaiškinimu.

2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant *Caisse nationale des prestations familiales du grand-duché de Luxembourg* (Nacionalinė Liuksemburgo Didžiosios Hercogystės išmokų šeimai kasa, toliau – *CNPF*) ieškinį Vokietijos pilietei U. Weide dėl vaiko auginimo pašalpos mokėjimo pagal Liuksemburgo teisės aktus.

Teisinis pagrindas

Bendrijos teisės aktai

3 Reglamento Nr. 1408/71 1 straipsnio u punktas nustato:

„Šiame reglamente:

<...>

u) i) *išmokos šeimai* reiškia visas išmokas natūra arba pinigais, skirtas padengti šeimos išlaidoms pagal 4 straipsnio 1 dalies h punkte numatytus teisės aktus, neįskaitant II priede nurodytų specialių vaiko gimimo ar įvaikinimo išmokų."

4 Remiantis Reglamento Nr. 1408/71 4 straipsnio 1 dalies h punktu, šis reglamentas taikomas teisės aktams socialinės apsaugos srityje, susijusiems su „išmokomis šeimai".

5 Šio reglamento 13 straipsnis nustato:

„1. Laikantis 14c straipsnio, asmenims, kuriems taikomas šis reglamentas, taikomi tik vienos valstybės narės teisės aktai. Tie teisės aktai taikomi remiantis šioje dalyje nustatytomis nuostatomis.

2. Laikantis 14–17 straipsnių:

a) vienos valstybės narės teritorijoje pagal darbo sutartį dirbančiam asmeniui taikomi tos valstybės teisės aktai, net jeigu jis gyvena kitos valstybės narės teritorijoje arba įmonės, kurioje jis dirba, buveinė juridiškai įregistruota ar veiklos vieta arba jį nusamdęs asmuo yra kitos valstybės narės teritorijoje;

<...>"

6 Reglamento Nr. 1408/71 73 straipsnis numato:

„Pagal darbo sutartį dirbantis asmuo arba savarankiškai dirbantis asmuo, kuriam taikomi valstybės narės teisės aktai, už savo šeimos narius, gyvenančius kitos valstybės narės teritorijoje, turi teisę gauti išmokas šeimai, mokamas pagal pirmosios valstybės teisės aktų nuostatas, tartum jie gyventų toje valstybėje, laikantis VI priedo nuostatų."

7 Šio reglamento 76 straipsnis „Prioritetinės taisyklės, kai teisė gauti išmokas šeimai pagal kompetentingos valstybės teisės aktus sutampa su teise gauti išmokas šeimai pagal valstybės narės, kurios teritorijoje šeimos nariai gyvena, teisės aktus" (Pataisytas vertimas) nustato:

„1. Jeigu tą patį laikotarpį tam pačiam šeimos nariui ir darbinei veiklai tęsti yra mokamos išmokos šeimai pagal tos valstybės narės, kurios teritorijoje šeimos nariai gyvena, teisės aktus, išmokos šeimai, mokamos pagal kitos valstybės narės teisės aktus, jei tai numatyta pagal 73 ar 74 straipsnius, sumažinamos tokiu dydžiu, kuris mokamas pagal pirmosios valstybės narės teisės aktus.

2. Jeigu valstybėse narėse, kurių teritorijoje šeimos nariai gyvena, išmokų skirti neprašoma, kitos valstybės narės kompetentinga įstaiga gali taikyti 1 dalies nuostatas, tartum išmokas būtų paskyrusi pirmoji valstybė narė." (Pataisytas vertimas)

8 1972 m. kovo 21 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 574/72, nustatančio Reglamento Nr. 1408/71 įgyvendinimo tvarką, iš dalies pakeisto ir atnaujinto Reglamentu Nr. 118/97 (toliau – Reglamentas Nr. 574/72), 10 straipsnio „Taisyklės, taikomos tuo atveju, kai sutampa pagal darbo sutartį dirbančių asmenų arba savarankiškai dirbančių asmenų teisės gauti pašalpas šeimai“ 1 dalis nustato:

„a) Išmokos ar pašalpos šeimai, mokamos pagal vienos valstybės narės teisės aktus, pagal kuriuos teisės į tas išmokas ar pašalpas įgijimas nepriklauso nuo draudimo, darbo pagal darbo sutartį arba savarankiško darbo sąlygų, sumažinamos, kai tuo pačiu laikotarpiu ir tam pačiam šeimos nariui išmokos yra mokėtinos tik pagal kitos valstybės narės nacionalinės teisės aktus arba laikantis reglamento 73, 74, 77 ar 78 straipsnių nuostatų, šių išmokų suma.

b) Tačiau jeigu profesinė ar darbinė veikla vykdoma pirmosios valstybės narės teritorijoje:

i) išmokos, mokamos tik pagal kitos valstybės narės nacionalinės teisės aktus arba pagal reglamento 73 ar 74 straipsnį asmeniui, turinčiam teisę gauti išmokas šeimai, arba asmeniui, kuriam jos turi būti mokamos tik pagal kitos valstybės narės nacionalinės teisės aktus arba pagal šiuos straipsnius, sumažinamos išmokų šeimai dydžių suma, numatyta valstybės narės, kurios teritorijoje šeimos narys gyvena, teisės aktų. Valstybės narės, kurios teritorijoje šeimos narys gyvena, mokamų išmokų išlaidas padengia ta valstybė narė;

<...>“ (Pataisytas vertimas)

9 Reglamento Nr. 574/72 114 straipsnis „Laikinas išmokų mokėjimas kilus ginčui dėl teisės aktų taikymo arba dėl įstaigos, kuri turėtų mokėti išmokas“ nustato:

„Kilus ginčui tarp įstaigų arba dviejų ar daugiau valstybių narių kompetentingų valdžios institucijų, kurie teisės aktai turėtų būti taikomi pagal reglamento II dalį arba kuri įstaiga turėtų mokėti išmokas, atitinkamas asmuo, kuris galėtų prašyti išmokų, jeigu nebūtų ginčijamasi, gauna laikinas išmokas, numatytas gyvenamosios vietos įstaigos administruojamų teisės aktų arba, jeigu atitinkamas asmuo negyvena vienos iš atitinkamų valstybių narių teritorijoje, išmokos mokamos pagal įstaigos, kuriai jo prašymas buvo pateiktas pirmajai, administruojamus teisės aktus.“

Nacionalinės teisės aktai

Liuksemburgo teisės aktai

10 Iš dalies pakeisto 1988 m. rugpjūčio 1 d. Įstatymo dėl vaiko auginimo pašalpos skyrimo (toliau – 1988 m. Įstatymas), taikomo pagrindinėje byloje, 2 straipsnio 1 dalis nustato:

„Vaiko auginimo pašalpą gali gauti asmuo, kuris:

a) turi gyvenamąją vietą Liuksemburgo Didžiojoje Hercogystėje ir faktiškai joje gyvena;

b) augina vieną ar daugiau vaikų, už kuriuos pareiškėjui arba neišsituokusiam sutuoktiniui mokamos pašalpos šeimai; ir kuris atitinka iš dalies pakeisto 1985 m. birželio 19 d. Įstatymo dėl pašalpų šeimai ir nacionalinės išmokų šeimai kasos įsteigimo 2 straipsnyje numatytas sąlygas;

c) iš esmės tik augina vaikus ir nevykdo darbinės veiklos arba negauna kitų pajamų.

<...>"

Vokietijos teisės aktai

11 Pagal 1985 m. liepos 25 d. *Bundeserziehungsgeldgesetz* (Įstatymas dėl vaiko auginimo pašalpos ir vaiko auginimo atostogų) 1994 m. sausio 31 d. redakcijos (BGBl., 1994 I, p. 180), pakeistos 1997 m. kovo 24 d. Įstatymu (BGBl., 1997 I, p. 594, toliau – BErzGG), 1 straipsnio 1 dalį kiekvienas turintis vaiką, jį prižiūrintis ir auginantis asmuo, gyvenantis šio įstatymo nustatytoje teritorijoje, jei jis tuo metu arba visą laiką nevykdo darbinės veiklos, gali gauti vaiko auginimo pašalpą.

Pagrindinė byla ir prejudiciniai klausimai

12 U. Weide, su savo sutuoktiniu ir pirmu vaiku gyvendama Vokietijoje, nuo 1993 m. spalio mėn. iki 1998 m. gegužės mėn. dirbo Liuksemburge. Po motinystės atostogų,

kuriose ji buvo nuo 1998 m. gegužės 11 d. gimus jos antrajam vaikui, ir po trumpų nemokamų atostogų ji nusprendė auginti savo antrąjį vaiką nuo 1998 m. spalio 1 d. iki 2000 m. gegužės 15 dienos. Remiantis Liuksemburgo socialinio draudimo kodekso 171 straipsniu, U. Weide tuo laikotarpiu ir toliau buvo taikoma darbo vietos valstybės narės socialinio draudimo sistema. Be to, iš bylos medžiagos matyti, kad atsakovė nuo 2000 m. gegužės 16 d. iki rugsėjo 30 d. vėl dirbo pas ankstesnį darbdavį Liuksemburge.

13 Kompetentinga Vokietijos institucija atmetė 1998 m. birželio mėn. U. Weide prašymą skirti vaiko auginimo pašalpą pagal BErzGG. *Sozialgericht für das Saarland* ir *Landessozialgericht für das Saarland* (Vokietija), atitinkamai pirmoji ir antroji instancija, pritarė šiam sprendimui atmesti.

14 Šių teismų požiūriu, U. Weide atitiko vaiko auginimo pašalpos skyrimo sąlygas pagal BErzGG, tačiau pagal Reglamento Nr. 1408/71 13 ir 73 straipsnius Didžioji Liuksemburgo Hercogystė, kaip darbo vietos valstybė, turėjo jai mokėti vaiko auginimo pašalpą, numatytą Liuksemburgo teisės aktuose. Tačiau šioje byloje Reglamento Nr. 1408/71 73 straipsnio taikymo sąlygos nebuvo patenkintos. *Sozialgericht für das Saarland* šiuo klausimu pažymėjo, kad, priešingai nei reikalauja pastaroji nuostata, kuri numato, kad išmokos skiriamos atsižvelgiant į vykdomą darbinę veiklą, U. Weide teisė gauti vaiko auginimo pašalpą pagal Vokietijos teisę siejama su jos gyvenamąja vieta Vokietijoje, o ne su darbinės veiklos vykdymu šioje valstybėje narėje. *Landessozialgericht für das Saarland* pažymi, kad U. Weide sutuoktinis neatitiko vaiko auginimo pašalpos skyrimo sąlygų pagal Vokietijos teisę, nes jis dirba. Todėl šiuo atveju Reglamento Nr. 1408/71 76 straipsnis netaikomas.

15 U. Weide pateikė prašymą *CNPF* dėl vaiko auginimo pašalpos mokėjimo pagal 1988 m. Įstatymą, kurį pastaroji atmetė 2000 m. lapkričio 30 d. Sprendimu. Tačiau *CNPF* jai paskyrė priedą, atitinkantį vaiko auginimo išmokos, kurią ji būtų gavusi Vokietijoje, ir didesnės vaiko auginimo pašalpos pagal 1988 m. Įstatymą, skirtumą.

16 U. Weide apskundė šį sprendimą *Conseil arbitral des assurances sociales* (Liuksemburgas), kuri pakeitė sprendimą 2001 m. gruodžio 7 d. Sprendimu ir patenkino prašymą skirti 1988 m. Įstatyme numatytą vaiko auginimo pašalpą. *CNPF* pateikus apeliacinį skundą, šis sprendimas buvo paliktas 2002 m. gegužės 27 d. *Conseil supérieur des assurances sociales* (Liuksemburgas) sprendimu. Remiantis šiuo sprendimu, Reglamento Nr. 1408/71 76 straipsnis būtų taikomas tik tuomet, kai U. Weide turėtų teisę gauti išmokas šeimai Vokietijoje, tačiau taip nėra šioje byloje, nes atsakovė Vokietijoje niekada nedirbo ir nemokėjo mokesčių. Todėl vaiko auginimo pašalpą pagal Reglamento Nr. 1408/71 13 ir 73 straipsnius privalėjo mokėti darbo vietos valstybė narė.

17 *CNPF* pateikė kasacinį skundą *Cour de Cassation*, kuris nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šiuos prejudicinius klausimus:

„1. Ar <...> Reglamento Nr. 1408/71 <...> 76 straipsnį reikia aiškinti taip, kad jis taikomas tik tuomet, kai darbuotojas migrantas turi teisę gauti išmokas šeimai pagal darbo vietos valstybės teisės aktus ir pagal jo šeimos narių gyvenamosios vietos valstybės teisės aktus?

2. Jei taip, ar darbo vietos valstybės įstaigos gali sustabdyti teisę gauti išmokas šeimai, jei jos mano, kad atsisakymas skirti išmokas šeimai gyvenamosios vietos valstybėje narėje neatitinka Bendrijos teisės?

3. Jei atsakymas į pirmąjį klausimą neigiamas: ar nurodytas 76 straipsnis leidžia darbo vietos valstybei taikyti išmokų sutapimo išvengimo taisyklę, kai darbuotojo migranto sutuoktinis gauna arba turi teisę gauti tokio paties pobūdžio išmokas šeimai pagal jo šeimos narių gyvenamosios vietos valstybės teisę?"

Dėl prejudicinių klausimų

18 Pirmiausia reikia pažymėti, kad BErzGG numatyta vaiko auginimo pašalpa (1996 m. spalio 10 d. Sprendimo *Hoever ir Zachow*, C-245/94 ir C-312/94, Rink. p. I-4895, 18–27 punktai) ir vaiko auginimo pašalpa pagal 1988 m. Įstatymą, analogiška vaiko auginimo pašalpai pagal Vokietijos teisę, atitinka sąlygas, pagal kurias gali būti laikomos išmokomis šeimai Reglamento Nr. 1408/71 4 straipsnio 1 dalies h punkto prasme.

19 Be to, Teismas jau yra nusprendęs, kad Reglamento Nr. 1408/71 13 straipsnyje nustatyta taisyklė, jog taikomi tik darbo vietos valstybės narės teisės aktai, neužkerta kelio nurodytas išmokas reglamentuoti to paties reglamento specialesnėmis normomis (žr. 1992 m. gruodžio 9 d. Sprendimo *McMenamin*, C-119/91, Rink. p. I-6393, 14 punktą).

20 Išmokų šeimai atžvilgiu Reglamento Nr. 1408/71 73 straipsnis nustato, kad darbuotojas, kuriam taikomi vienos valstybės narės teisės aktai, už savo šeimos narius, gyvenančius kitos valstybės narės teritorijoje, turi teisę gauti išmokas šeimai, mokamas pagal pirmosios valstybės teisės aktų nuostatas, tartum jie gyventų toje valstybėje.

21 Šio reglamento 76 straipsnį, kuriuo remiamasi prejudiciniuose klausimuose, sudaro, kaip nurodyta jo pavadinime, „prioritetinės taisyklės, kai teisė gauti išmokas šeimai pagal kompetentingos valstybės teisės aktus sutampa su teise gauti išmokas šeimai pagal valstybės narės, kurios teritorijoje šeimos nariai gyvena, teisės aktus".

22 Ši nuostata konkrečiau apibrėžia situaciją, kai „tą patį laikotarpį tam pačiam šeimos nariui ir darbinei veiklai tęsti yra mokamos išmokos šeimai pagal tos valstybės narės, kurios teritorijoje šeimos nariai gyvena, teisės aktus". Todėl norint ją taikyti, išmokas šeimai turi mokėti gyvenamosios vietos valstybė narė, remdamasi tuo, kad atitinkamas asmuo vykdo darbinę veiklą.

23 Taigi iš bylos medžiagos ir iš Teisingumo Teismui pateiktų pastabų matyti, kad U. Weide situacijoje esantis asmuo, turintis pagal darbo sutartį Liuksemburge dirbančio asmens statusą, pagal Reglamento Nr. 1408/71 73 straipsnį gali gauti vaiko auginimo pašalpą, mokamą pagal 1988 m. Įstatymą, jei jis priklauso Liuksemburgo socialinės apsaugos sistemai (šiuo požiūriu žr. 2005 m. birželio 7 d. Sprendimo *Dodl ir Oberhollenzer*, C-543/03, dar nepaskelbto Rinkinyje, 30 punktą) ir atitinka vaiko auginimo pašalpos skyrimo sąlygas pagal gyvenamosios vietos valstybės narės, t. y.

Vokietijos Federacinės Respublikos, teisės aktus, kurie tokios pašalpos suteikimą sieja su gyvenamąja vieta šioje valstybėje, o ne su ankstesniu darbinės veiklos vykdymu.

24 Pastaroji prielaida, kad teisė į išmokas šeimai gyvenamosios vietos valstybėje narėje nesiejama su draudimu, darbu pagal darbo sutartį arba savarankiško darbo sąlygomis, bet su gyvenamąja vieta, yra numatyta Reglamento Nr. 574/72 10 straipsnyje.

25 Pagal nusistovėjusią teismo praktiką Teisingumo Teismas, siekdamas pateikti tinkamą atsakymą prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui, gali atsižvelgti į Bendrijos teisės normas, kuriomis nacionalinis teismas nesirėmė savo prejudiciniuose klausimuose (žr. 2004 m. spalio 12 d. Sprendimo *Wolff & Muller*, C-60/03, Rink. p. I-9553, 24 punktą).

26 Tokiomis aplinkybėmis šią bylą reikia nagrinėti atsižvelgiant į Reglamento Nr. 574/72 10 straipsnyje nustatytas sutapimo išvengimo taisykles.

27 Pirmiausia svarbu priminti, kad ir koks būtų atsakymas į pateiktus klausimus, atveju, kuris nagrinėjamas pagrindinėje byloje, gyvenamosios vietos valstybės narės institucija, į kurią kreiptasi, pagal Reglamento Nr. 574/72 114 straipsnį vis tiek privalo laikinai mokėti jos taikomuose teisės aktuose numatytą pašalpą, t. y.

pagrindinėje byloje – vaiko auginimo pašalpą, numatytą BErzGG, kol bus išspręstas šios institucijos ir darbo vietos valstybės narės ginčas.

28 Teisingumo Teismas yra pažymėjęs sprendimo *McMenamin* 17 ir 18 punktuose, kad jei pagal Reglamento Nr. 574/72 10 straipsnio 1 dalies a punkte nustatytą sutapimo išvengimo taisyklę darbo vietos valstybės narės mokamos pašalpos turi pirmenybę gyvenamosios vietos valstybės narės mokamų pašalpų atžvilgiu, kurių mokėjimas sustabdomas, tačiau tuo atveju, kai pastarojoje valstybėje narėje vykdoma profesinė veikla, šio reglamento 10 straipsnio 1 dalies b punkte nurodoma priešinga taisyklė, t. y. pirmenybė teikiama teisei į gyvenamosios vietos valstybės narės mokamas pašalpas, o ne teisei į darbo vietos valstybės narės mokamas pašalpas, kuri tuomet nesuteikiama.

29 To paties sprendimo 19 punkte Teisingumo Teismas pažymėjo, kad pagal pastarąją nuostatą profesinę veiklą, dėl kurios gali taip pasikeisti prioritetai, gyvenamosios vietos valstybėje narėje turi vykdyti „asmuo, turintis teisę gauti išmokas arba pašalpas šeimai, arba asmuo, kuriam jos mokamos".

30 Teisingumo Teismas šios frazės dalį išaiškino atsižvelgdamas į jos autoriaus ketinimą, kad dėl vaikus prižiūrinčio asmens arba, konkrečiau, Reglamento Nr. 1408/71 73 straipsnyje nurodyto gavėjo sutuoktinio valstybėje narėje, kurioje gyvena vaikai, vykdomos profesinės veiklos, remiantis Reglamento Nr. 574/72 10 straipsniu, pašalpos, mokamos pagal minėtą 73 straipsnį, sumažinamos tokia suma, kuri faktiškai mokama gyvenamosios vietos valstybės narės, nesvarbu, kas yra tiesioginis išmokų šeimai gavėjas pagal gyvenamosios vietos valstybės narės teisės aktus (minėto sprendimo *McMenamin* 20–27 punktai).

31 Kaip generalinė advokatė pažymėjo savo išvados 39 punkte ir kaip matyti iš nurodyto sprendimo *Dodl ir Oberhollenzer* 60 punkto, Reglamento Nr. 574/72 10 straipsniu padaryti pakeitimai šios nuostatos, kuri buvo taikoma priimant nurodytą sprendimą *McMenamin*, formuluotės atžvilgiu negali pakeisti šio aiškinimo.

32 Taigi Teisingumo Teismas minėto sprendimo *Dodl ir Oberhollenzer* 64 punkte nusprendė, kad kai vaikus prižiūrintis asmuo, būtent darbuotojo sutuoktinis arba sugyventinis, kuris turi teisę gauti išmokas šeimai pagal darbo vietos valstybės narės ir gyvenamosios vietos valstybės narės teisės aktus už tą patį šeimos narį ir tą patį laikotarpį, vykdo profesinę veiklą gyvenamosios vietos valstybėje narėje, išmokas šeimai, remiantis Reglamento Nr. 574/72 10 straipsnio 1 dalies b punkto i papunkčiu, turi mokėti ta valstybė narė, kurioje yra tiesioginis šių išmokų gavėjas pagal minėtos valstybės teisės aktus. Tokiomis aplinkybėmis darbo vietos valstybės narės mokamos išmokos šeimai sumažinamos tokia suma, kuri numatyta pagal gyvenamosios vietos valstybės narės teisės aktus.

33 Iš to išplaukia, kad pagrindinėje byloje nagrinėjamu atveju Reglamento Nr. 574/72 10 straipsnio 1 dalies b punkto i papunktis reiškia, kad taikant Reglamento Nr. 1408/71 73 straipsnį, dėl asmens, gaunančio vaiko auginimo pašalpą, mokamą pagal 1988 m. Įstatymą, sutuoktinio profesinės veiklos vykdymo vaikų gyvenamosios vietos valstybėje narėje, šiuo atveju Vokietijos Federacinėje Respublikoje, išmokos pagal pastarąją nuostatą sumažinamos tokia vaiko auginimo pašalpos suma, kuri mokama pagal gyvenamosios vietos valstybės narės teisės aktus, nors jos pagal Liuksemburgo teisę mokamos išmokų gavėjui, o ne jo sutuoktiniui.

34 Todėl į pateiktus klausimus turi būti atsakoma, jog Reglamento Nr. 574/72 10 straipsnio 1 dalies b punkto i papunktį reikia aiškinti taip, kad, Reglamento Nr. 1408/71, iš dalies pakeisto ir atnaujinto Reglamentu Nr. 118/97, 73 straipsnyje numatytų išmokų šeimai gavėjo sutuoktiniui vykdant profesinę veiklą vaikų gyvenamosios vietos valstybėje narėje, pastarojoje nuostatoje numatytos pašalpos sumažinamos gyvenamosios vietos valstybės narės teisės aktuose numatytu vaiko auginimo pašalpų dydžiu, nesvarbu, kas yra tiesioginis pašalpų šeimai gavėjas pagal šios valstybės narės teisės aktus.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

35 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą dėl prejudicinio sprendimo pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti pastarasis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (pirmoji kolegija) nusprendžia:

1972 m. kovo 21 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 574/72, nustatančio Reglamento (EEB) Nr. 1408/71 dėl socialinės apsaugos sistemų taikymo pagal darbo sutartį dirbantiems asmenims, savarankiškai dirbantiems asmenims ir jų šeimos nariams, judantiems Bendrijoje, įgyvendinimo tvarką, iš dalies pakeisto ir atnaujinto 1996 m. gruodžio 2 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 118/97, 10 straipsnio 1 dalies b punkto i papunktį reikia aiškinti taip, kad, Reglamento Nr. 1408/71, iš dalies pakeisto ir atnaujinto Reglamentu Nr. 118/97, 73 straips-

nyje numatytų išmokų šeimai gavėjo sutuoktiniui vykdant profesinę veiklą vaikų gyvenamosios vietos valstybėje narėje, pastarojoje nuostatoje numatytos pašalpos sumažinamos gyvenamosios vietos valstybės narės teisės aktuose numatytu vaiko auginimo pašalpų dydžiu, nesvarbu, kas yra tiesioginis pašalpų šeimai gavėjas pagal šios valstybės narės teisės aktus.

Parašai.